

"סוד החשמל"

לחבר בין תורת הנגלה לתורת הנסתר

דף מתוך סדרת הספרים

גליון פרשת ראה תשפ"ג תהא שנת פתח גאולה.

[מותר לצלם לזיכוי הרבים].

מצורף קישור להורדה גירסה חדשה לתוכנת הרמז

[/https://toremez.org](https://toremez.org)

חדש קישור להורדת כל עלוני סוד החשמל

<https://drive.google.com/drive/folders/1ERuCjKKmAWXyD6Q9Xu7IH0js19bumlHE?usp=sharing>

קישור לקרן הצדקה של סוד החשמל עבור מאות משפחות נזקקות

<https://www.matarapro.com/nedarimplus/online/?mosad=7007483>

רָמַז לְאָדוּ"ם יִשְׁמַעֲלָ לַיְחִיד בְּתַנִּיךְ בְּכַתוּב עַל רוּת "אִם דַּל וְאִם עָשִׂיר".

מוֹבָא בְּגַרְ"א (סיפרא דצניעותא פ"ד) עָשׂוּ וְיִשְׁמַעֲלָ הֵן יְמִינָא וְשְׂמַאלָא כְּדוּעָ, שׂוֹר וְחִמּוֹר, עָשׂוּ שׂוֹר, "פְּרִים אֲבִירִים", וְיִשְׁמַעֲלָ "שְׂבוּ לָכֶם פֹּה עִם הַחִמּוֹר" עִם הַדּוֹמָה לַחִמּוֹר. וְאִמּוֹ מְאָרְץ מְצֻרִים "אֲשֶׁר בְּשׂוֹר חִמּוֹרִים בְּשָׂרִים", וְשֵׁלָא יִזְדוּגוּ זֶה לָזֶה "לֹא תַחְרֹשׁ בְּשׂוֹר וּבַחִמּוֹר יַחְדָּו". וְעָשׂוּ רָצָה לַהֲזַדּוּג עִם יִשְׁמַעֲלָ וּלְהַחְרִיב אֶת הָעוֹלָם, סוּד הַקְּדוּשָׁה, סוּד יַעֲקֹב, וְלָכֵן "וְיִשְׁטֹם עָשׂוּ אֶת יַעֲקֹב כִּי וַיִּלְךְ אֵל יִשְׁמַעֲלָ וַיִּקַּח אֶת מַחֲלַת בֵּת יִשְׁמַעֲלָ". לְפִי זֶה נִרְאָה לְבָאֵר אֶת לְשׁוֹן הַפִּיּוּט שְׂאוּמְרִים בְּסִלְיַחוֹת, כִּלְהַשְׁעִיר וְחֻתְנֹו וַיַּעֲלוּ לְצִיּוֹן מוֹשִׁיעִים. וְלֹא אָמַר כִּלְהַשְׁעִיר וַיַּעֲלוּ לְצִיּוֹן מוֹשִׁיעִים, דִּישׁ כָּאֵן רָמַז שְׂעִקָר הַסְּכָנָה הוּא הַחִבּוּר שֶׁל עָשׂוּ וְיִשְׁמַעֲלָ שֶׁהֵם שְׂרָשׁ הַמַּלְכוּת דְּקַלְפָּה בְּעוֹלָם כְּפִי שְׂנַבְאָר, וְיִשׁ לְכַלּוֹת אֶת הַחִבּוּר שְׂלֵהֶם, בְּקִשְׁרֵי חֲתוּן, שְׂעִיר וְחֻתְנֹו, וְאִזּוּ יַעֲלוּ לְצִיּוֹן מוֹשִׁיעִים. וְכֵן יִשְׁמַעֲלָ לְמַרְמֵז בְּאוֹת שְׂנִיָּה כְּבָר בְּלִדַת עָשׂוּ בְּכַתוּב (בראשית כה, כה) "וַיֵּצֵא הָרִאשׁוֹן אֲדָמוּנִי כֹלֹ כְּאֲדָרַת שְׂעִיר וַיִּקְרָאוּ שְׂמוֹ עָשׂוּ".

מוֹבָא ב'ספר הלכות' להאריז"ל (דברים ע' רסד) **קלפת חמור הוא סוד הערלה שעל הבטית**. וכן מובא בפרוש הגר"א על הזהר (בראשית יא): ששור וחמור הם בחינת זכר ונקבה, שור מסמל את הזכר, וחמור הוא בחינת עטרת היסוד שמשם מתחיל פרצוף המלכות שהיא בחינת נקבה ולכן החבור שלהם בצד הקלפה הוא מסכן ביותר, כי הוא מחבר יסוד ומלכות בצד הקלפה לתת להם את המלכות. נראה דחמור שהיה נשיא בעיר שכם, היה שיף לעטרה שבחסוד בבחינת ערלה, שמתלבש על היסוד דקדושה שבשכם, לכן בנו נסה לפגם בקדושת דינה על ידי היסוד שלו. ובגני ישראל נלחמו בו על ידי מצות מילה, דעל ידי מילה מסירים את הערלה של שכם בן חמור, מהקדושה של דינה. ומרמז בכתוב (בראשית לד, יד) **"לא נוכל לעשות הדבר הזה לתת את אחתנו לאיש אשר לו ערלה"**, דשכם בן חמור הוא בחינת ערלה. וכן מובא בשער הפסוקים' להאריז"ל (פ' וישלח ע' פג) **שכם בן חמור החוי לשון חוץ, הוא נחש הקדמוני שהטיל ארס בחוה הראשונה אשר כל חשקו ותאוותו תמיד להדבק בבת יעקב העליונה**. רואים ששכם בן חמור הוא בחינת הנחש שרוצה לפגם את היסוד. וכן מצינו בזהר (וישלח קעג) שמקשר בין בחינת חמור נשיא שכם, לבחינת החמור שבמצרים שעליהם נאמר **"אשר בשר חמורים בשרם"**. וכן מצינו במדרש (תנחומא לך לך כ) שיהו"קים היה מושף בערלתו. ומצינו שנענש (ירמי' כב, יט) **"קבורת חמור יקבר"**. וכן מצינו במדרש (תנחומא וישלח ז) שיעקב אמר לחמור אביו של שכם, שדינה היא בחינת שור, ושכם בנו הוא בבחינת חמור, ואסור לחרוש בשור וחמור יחדיו. וכן מובא בחיד"א שאסנת בגימטריא השור, דאסנת נולדה מזווג שכם ודינה, והיא היתה משרש השור, לכן היא נשאה ליוסף שנמשל לשור. וכן אדו"ם ישמעאל מופיעים באות שלישית בכתוב על שכם שקמד את דינה: (בראשית לד, א) **"ותדבק נפשו בדינה בת יעקב ויאהב את הנער וידבר על לב הנער: ויאמר שכם אל חמור אביו לאמר קח לי את הילדה הזאת לאשה"**.

מוֹבָא ב'ספורנו' (ריש וישב) שצרותיו של יעקב אבינו היו כנגד צרותיהם של ישראל בגלותם. ושמעתי מהרה"ג ר' יעקב פרמל שליט"א שדיק מהמדרש (ב"ר פד, ג, ושמו"ר כו, א) שהד' צרות של יעקב עשו, לבן, דינה ויוסף, הן כנגד ד' גלויות בבבל, מדי, יון ואדום. ומדיק מהמדרשים שם שצרת דינה כנגד גלות יון, ומצינו במגלת תענית (פ"ב). שהיונים גזרו כתבו לכם על קרן השור ועל מצחו של חמור אין לנו חלק באלקי ישראל.

מְצִינּוּ בזהר (וישלח קעג) **שמעון ולוי שבאו מצד דין קשה עמדו אצל החמור ושלטו עליו בכל צדדים וכו', אחר כך בא שור ונשלם בחמורים, שכלם מצד של חמור, יוסף שהוא שור ומצרים שהם חמורים, שכתוב**

בהם "אֲשֶׁר בָּשָׂר חַמּוּרִים בְּשָׂרָם", ועל כן בְּנֵי יַעֲקֹב נָפְלוּ בֵּין אוֹתָם חַמּוּרִים מִפְּנֵי שֶׁהִתְחַבֵּר שׁוֹר אִתָּם, וְנָשְׂכוּ אוֹתָם עֲצָמוֹת וּבָשָׂר, עַד שֶׁהִתְעוֹרַר לִוֵּי כְּמִקְדָּם וּפָזַר אֵלֶּי חַמּוּרִים שֶׁהִתְחַבְּרוּ אוֹתָם, וְשִׁבַּר חֲזָקָם מִהַעוֹלָם וְהוֹצִיא הַשׁוֹר מִשָּׁם, זֶה הוּא שֶׁכְּתוּב "וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת עֲצָמוֹת יוֹסֵף עִמּוֹ". רואים מהזהר שְׂכַשְׁם שֶׁשְׂמַעוֹן וְלִוֵּי נִלְחָמוּ בְּשָׂכָם וְהִפְרִידוּ אֶת הַשׁוֹר מִהַחֲמוֹר דְּקַלְפָּה, כִּי שְׂמַעוֹן וְלִוֵּי עָשׂוּ אֶת הַהֶפֶךְ כְּשִׁמְכְּרוּ אֶת יוֹסֵף הַשׁוֹר לַמִּצְרַיִם הַחַמּוּרִים, וּבָזָה הֵם פָּגְמוּ אֶת הַפָּגָם שֶׁל חֲבוּר שׁוֹר וְחַמּוֹר בְּצַד הַקַּלְפָּה הַהֶפֶךְ מִמָּה שֶׁעָשׂוּ בְּשָׂכָם. עַד שֶׁבָּא מֹשֶׁה מִשְׁבֵּט לִוֵּי וְהוֹצִיא אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם בְּכִי שֶׁהוֹצִיא אֶת עֲצָמוֹת יוֹסֵף מִמִּצְרַיִם בְּכַח הַטָּס שֶׁכְּתַב עָלָיו עֲלֵה שׁוֹר, וּבִטַּל אֶת כַּח הַשׁוֹר שֶׁהָיָה לָהֶם. בָּזָה הִפְרִיד מֹשֶׁה אֶת הַשׁוֹר וְהַחֲמוֹר דְּקַלְפָּה, וְזֶה הָיָה הַכְּרַחֵי לְצַרְף יְצִיאַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִשָּׁם, דְּכָל עוֹד לַמִּצְרַיִם הִיְתָה יְנִיקָה מִיוֹסֵף לֹא יָכְלוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְצִאת מִשָּׁם. וְכֵן עֲשׂוֹ יִשְׂמַעֲאֵל נִרְמְזִים בְּאוֹת שְׁלִישִׁית מִסוּף הַמִּלְחָה בְּכַתוּב עַל מַכִּירַת יוֹסֵף: (תהילים קה, טז) "וַיִּקְרָא רָעַב עַל הָאָרֶץ כָּל מִטָּה לָחֵם שָׁבַר: שָׁלַח לִפְנֵיהֶם אִישׁ לְעַבְדֵי נִמְכָר יוֹסֵף: עָנּוּ בְּכַבֵּל רַגְלֵי בְרָזֶל בָּאָה נִפְשׁוֹ".

מוֹבָא בְּלִק"ת לְהָאֲרִיז"ל (תשא ע' קסו) וְהִנֵּה הַעֲגָל שֶׁעָשׂוּ עָרַב רַב הָיָה צוֹרֵת חַמּוֹר וְשׁוֹר יְחֻדָּיו כְּנֹזֵכַר בְּזָהָר, הַשׁוֹר יִצָּא בְּכַח אוֹתוֹ טַס וְכו', וְחַמּוֹר טָמֵא עָשׂוּ אוֹתוֹ הַמִּצְרַיִם [הַעָרַב רַב] בְּכַח כְּשִׁפִּיהֶם, וְרוֹאִים שֶׁהַפָּגָם שֶׁפָּגְמוּ קַלְפַת הַעָרַב רַב בְּחֻטָּא הַעֲגָל הָיָה לְחַבֵּר שׁוֹר וְחַמּוֹר דְּקַלְפָּה, שְׂזָה הַשְּׂרָשׁ שֶׁל אָדוּם וַיִּשְׂמַעֲאֵל שֶׁהַחֲבוּר שְׁלֵהֶם הוּא שְׂרָשׁ הַמַּלְכוּת דְּקַלְפָּה, וְזֶה עֵקֶר פְּעֻלָּתָם שֶׁל קַלְפַת הַעָרַב רַב שֶׁנִּלְחָמִים בְּמַלְכוּת בֵּית דָּוִד וּמַחֲזִיקִים אֶת הַמַּלְכוּת דְּקַלְפָּה בְּעוֹלָם. לְכֵן הֵם עָשׂוּ אֶת הַעֲגָל עִם אוֹתוֹ טַס שֶׁהִפְרִיד אֶת הַשׁוֹר מִהַחֲמוֹר בְּיְצִיאַת מִצְרַיִם, כְּמוֹבָא בְּרִש"י (שמות לב, ד) כִּיֹּן שֶׁהַשְּׁלִיכּוּ הַזָּהָב בְּאוֹר מִיכָּה הָיָה שָׁם, וְהָיָה בְּיָדוֹ שָׁם וְטַס שֶׁכְּתַב בּוֹ מֹשֶׁה עֲלֵה שׁוֹר עֲלֵה שׁוֹר, לְהַעֲלוֹת אֲרוֹנוֹ שֶׁל יוֹסֵף מִתּוֹךְ נִילוּס, וְהַשְּׁלִיכּוּ לְתוֹךְ הַכּוֹר וַיִּצָּא הַעֲגָל. וְגַם הַיּוֹם רוֹאִים שֶׁקַלְפַת הַעָרַב רַב חוֹתֶרֶת כָּל הַזְּמַן לַעֲשׂוֹת הַסְּכָמִי שְׁלוֹם בֵּין הָעָרָבִים לְאַרְצוֹת הַבְּרִית וְאִירוּפָּא שֶׁהֵם אָדוּם, כָּל זֶה כְּדִי לְחַזֵּק אֶת הַמַּלְכוּת דְּקַלְפָּה בְּעוֹלָם לְמַנוּעַ אֶת בִּיאַת מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד.

מוֹבָא בְּלִק"ת לְהָאֲרִיז"ל (שמואל רצה) שֶׁבְּלָעָם בְּגִימְטְרִיא בְּלִיעֵל, וְהוּא בְּסוּד הָאָדָם בְּלִיעֵל דְּקַלְפָּה שֶׁהָיָה הַלְעַמַת זֶה שֶׁל אָדָם הָרֵאשׁוֹן, שְׂרָשׁ דָּוִד הַמֶּלֶךְ, בְּסוּד אָדָם דָּוִד מְשִׁיחַ שֶׁהֵם ר"ת אָד"ם. וּבְלָעָם הוּא שְׂרָשׁ קַלְפַת הַעָרַב רַב שֶׁנִּלְחָמִים בְּמַלְכוּת דְּקַדְשָׁה כְּדַלְעִיל, כְּמוֹבָא בְּסִפְרֵי רַבִּי צְדוּק הַכֹּהֵן מְלוּבָבִין זצ"ל ('דובר צדק' אחרי מות ד) עָרַב רַב שֶׁבְּרֵאשֵׁם בְּנֵי בְּלָעָם נִמְשָׁכִים כְּחֵם מִתְרַמּוֹד. וְכִשְׂיַחְרַב וַיִּתְבַּטַּל לְגַמְרֵי אַז הָיָה יוֹם טוֹב, כִּי יוֹם טוֹב הוּא כְּשֶׁהוּא הַיְחוּד הַגָּמוֹר

בין ישראל לאביהם שבשמים. וכן מובא ב'עץ חיים' להאר"ל (שער ח, ד) "ואלה המלכים אשר מלכו בארץ אדום" וזה פרטן בלע בן בעור זה דעת, וכבר הודעתיה כי בלעם הוא בלע והוא בסוד דעת דקלפה, אשר על כן היה שקול באמות העולם כמשה בישראל לפי שמשה בחינת דעת עליון דאבא שבז"א והנה זהו הענין "ויודע דעת עליון" הנאמר בבלעם שיצא מהסיגי דעת זה. וכן בלעם בן בעור עם המלים בגימטריא ערב רב או דעת. ורואים שקלפת הערב רב ששרשה מבלעם שבניו היו ראשי הערב רב הם משרש הדעת דקלפה. וכן רש"י על הפסוק (קהלת ח, ט) "עת אשר שלט האדם באדם לרע לו" מזכיר שלשה שמות שהם האדם ששולט לרע; פרעה, נבוכדנצר, וסנחריב. שהם שלשת הגלגולים של גוג שהוא האדם בליעל הלעמת זה של משיח. וכן בדברי דוד האחרונים הוא הזכיר את אויביו וכן אותם "בליעל" ובפסוק הזה יש ס"ת אדו"ם ישמעאל. ובארנו ששרש המלכות דקלפה שנקמת במלכות בית דוד היא החבור של עשו וישמעאל שהם בסוד אדם בליעל: (ש"ב כג, א) "ואלה דברי דוד האחרונים נאם דוד בן ישי ונאם הגבר הקם על משיח אלהי יעקב ונעים זמרות ישראל וגו', ובליעל פקוץ מנד פלהם כי לא ביד יקחו: ואיש יגע בהם ימלא ברזל ועץ חנית ובאש שרוף ושרפו בשבת". וכן אדו"ם ישמעאל נרמזים באות שניה בדברי דוד המלך: (תהלים פו, ז) "ביום צרתי אקראך כי תענני: אין כמוך באלהים אדני ואין כמעשיך: כל גוים אשר עשית יבואו וישתחוו לפניך אדני וכבודו לשמך".

אדו"ם ישמעאל מופיעים ברצף אותיות יחיד בתנ"ך בכתוב (רות ג, י) "ויאמר ברוכה את ליהו"ה בתי היטבת חסדך האחרון מן הראשון לבלתי לכת אחרי הבחורים אם דל ואם עשיר". זאת היתה המעלה העקרית שראה בעז אצל רות שהיתה בת מלך מואב משרש המלכות דקלפה, ובעז ראה שהיא מואסת במלכות דקלפה ששרשה אדום וישמעאל, ובאה להקים את שרש המלכות דקדשה, מלכות בית דוד. וכן מצינו בזהר חדש (רות) "אם דל" זה אספסגנוס שלא היה בן מלך. "ואם עשיר" זה נבוכדנצר המלך בן מלך ראש הזהב. וכן הפסוק בתורה שיש בו הכי הרבה צרופים שלמים של האותיות עש"ו ישמעאל מדבר על שור וחרמור: (שמות כב, ח) "על כל דבר פשע על שור על חמור על שיה על שלמה על כל אבדה אשר יאמר כי הוא זה עד האלהים יבא דבר שניהם אשר ירשיען אלהים ישלם שנים לרעהו".

כשיצא משה בפעם הראשונה לגאל את עם ישראל כתוב (שמות ד, כ) "ויקח משה את אשתו ואת בניו וירכבם על החמר" ומבאר רש"י "על החמור" וכו' והוא שעתידי מלך המשיח להגלות עליו שנאמר "עני ורוכב על חמור",

דרכיבה על החמור מרמזת על השליטה עליו, שלא יעשה כרצונו, כדבארנו במאמר 'עני ורוכב על חמור'. וזה מנתק את החמור מהשור בצד הקלפה ומחבר את החמור לשור דקדשה להיות כפוף אליו. וכן מובא בספר 'גלות ישמעאל' מהרה"ג ר' מרדכי נויגרשל שליט"א שהדודאים יצרו קשר בין יוסף השור, ליששכר החמור, דלאה שברה את יעקב עבור הדודאים ונולד יששכר, ובזכות הדודאים שאכלה רחל, נולד יוסף. דבצד הקדשה יש חבור בין השור לחמור, בסוד חבור תורה וגמילות חסדים. ומרמז במדרש (חזית) **"הדודאים נתנו ריח" זה ראובן שהציל את יוסף, ויעל פתחינו כל מגדים" זה נר חנפה**. היינו אותו אור של הדודאים שקשר את השור והחמור דקדשה, הביא לנו את האור של חנפה שבטל את החבור של השור וחמור דקלפה של היונים.

שמעתי מהרה"ג ר' דוד ויצמן שליט"א שהפסוק **התשפ"ג** מתחלת התורה הוא הפסוק: (בראשית כח, ט) **"וילך עשו אל ישמעאל ויקח את מחלת בת ישמעאל בן אברהם אחות נביות על נשיו לו לאשה"**. רמז שהחבור של עשו וישמעאל יהיה עד שנה זו ולא יותר. כי בשנת **תשפ"ג** תפרץ מלחמת גוג ומגוג שהיא מלחמה בין **עשו לישמעאל**. וכן **"מחלת בת ישמעאל"** עם המלים והכולל בגימטריא 1335. ובגימטריא **משיח קץ תשפ"ג**. דמחלת בת ישמעאל שנושאה לעשו, היא החבור של עשו וישמעאל, בסוד חבור שור וחמור ששם שרש החרבון, וזה יסתים לאחר 1335 שנה, כשיתחברו שני המשיחים שהם השור והחמור דקדשה, ואז תקים **'כלה שעיר וחוטנו ויעלו לציון מושיעים'**. וכן בפסוק הזה מופיע הצירוף **משי"ח** מספר 100 מתחלת התורה מתוך 606 צירופים: **"ויקח את מחלת בת ישמעאל"**. וכפי שמצינו בגמרא (סנהדרין צח:) **שחמורו** של המשיח הוא בר חור גנוני, הינו בן **מאה** צבעים, כי בלשון פרסי **חור** הינו **מאה**. וחמורו של משיח מכניע את קלפת **ישמעאל** שנמשלה לחמור, לכן הצירוף **המאה** של **משי"ח** מכניע את **מחלת בת ישמעאל** שמחברת את ישמעאל לאדם ונותנת את הכח לישמעאל להלחם בישראל. וכפי שמצינו בזהר (פנחס רמו:) שלעתיד לבא משיח בן יוסף ינצח את אדם, ו**משיח בן דוד** ינצח את **ישמעאל**. וכן מספר **מאה** קשור עם בית המקדש שעליו מלבישה קלפת **ישמעאל**, כי בית המקדש היה **מאה אמה, על מאה אמה, בגבה מאה אמה**, כמובא במשנה (מידות ד, ו, ובתוספות יו"ט שם). וזה גם הסוד של **מאה** אדנים, ו**מאה** ברכות. וכן מצינו בגמרא (סנהדרין ק.) **"ואולך אתכם קוממיות", רבי יהודה אומר מאה אמה כנגד היכל וכתליו**. רואים שסוד הגאולה הוא באותו סוד של **המאה אמה** של בית המקדש. כנגד היכל וכתליו. וכן אם נספר 477 אותיות אחרונה כמנן **בעת"ה** מתחלת הפסוק הזה שמחבר את **עשו לישמעאל** נגיע לאות **ק'** זעירא בפסוק (בראשית כז, מו) **"ותאמר רבקה אל יצחק קצתי בחיי מפני בנות חת"**. ובעל הטורים שם מבאר את

הַפְּסוּק הַיְחִיד בְּחַמֵּשׁ דְּבָרִים וּבו שְׁלֹשׁ פְּעָמִים אוֹתִיּוֹת ה'תשפ"ג, פּוֹתַח בַּמַּלִּים "שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה".

שְׁמַעְתִּי מֵהֵרָה"ג ר' פִּנְחָס פְּרָקֵשׁ שְׁלִיט"א שְׁבִיַת הַמִּקְדָּשׁ מְכַנֶּה בַּתּוֹרָה בִּ22 מְקוֹמוֹת בְּכַנּוּי: "הַמִּקְוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר ה'" כְּאֲשֶׁר 16 מִתּוֹכָם בְּפִרְשַׁת רָאָה, וְהֵ6 הַנוֹסְפִים אַחֲרֵי פִרְשַׁת רָאָה בְּהַמְשָׁךְ חֲמֵשׁ דְּבָרִים. הֵינּוּ שֶׁהַכַּנּוּי הַזֶּה מִתְחִיל בְּפִרְשַׁת רָאָה וְרַב הַמְקוֹמוֹת הֵם בְּפִרְשָׁה זו.

הַמַּלִּים "אֲשֶׁר יִבְחַר ה'" מוֹפִיעוֹת בְּעוֹד שְׁנֵי מְקוֹמוֹת בַּתּוֹרָה אֶחָד בְּיַחַס לְמִלָּה, וְהַשְּׁנֵי בְּיַחַס לְכַהֵן גְּדוֹל: (דְּבָרִים יז, טו) "שׁוֹם תְּשִׂים עֲלֶיךָ מִלֶּךְ אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בּוֹ". (בַּמִּדְבָּר טז, ז) "וְהָיָה הָאִישׁ אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה הוּא הַקָּדוֹשׁ רַב לְכֶם בְּנֵי לׁוֹי". וְזֶה מְרָאָה קָשֶׁר בֵּין הַדְּבָרִים לְרַמֵּז שֶׁהַנִּסְח "אֲשֶׁר יִבְחַר ה'" שְׁנֹאֲמַר עַל בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וּמִלֶּךְ הַמְשִׁיחַ וְכַהֵן גְּדוֹל הֵם עַנְיָן אֶחָד, וְקַבִּיעַתָּם הִיא עַל פִּי ה' בְּלִבָּד. וְכֵן שְׁמַעְתִּי שֶׁבְּכָל מְקוֹם שֶׁכְּתוּב "בַּמִּקְוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר" יֵשׁ אוֹתִיּוֹת מְשִׁיחַ בְּדִלּוּג אוֹת אַחַת, וְהַאוֹתִיּוֹת שְׁבִינִיחֵן אֲבָר"ר רִמְזוּ שֶׁה' מְבַרֵר אֶת נְשִׁמַת מְשִׁיחַ וְאֵלּוּ שְׁקִשׁוּרִים אֵתוּ. כְּפִי שְׁמוּבָא בְּסִפְרֵים שִׁיחָה בְּרוּר לְפָנָי בִּיאַת הַמְשִׁיחַ, בֵּין אֵלּוּ שְׁרוּצִים אֶת הַגְּאֻלָּה וְאֶת מְשִׁיחַ לְבֵין אֵלּוּ שְׂאִינָם רוּצִים.

כְּתוּב (תְּהִילִים קַלֵּב, יא) "נִשְׁבַּע יְהוָה לְדָוִד אֱמֶת לֹא יִשׁוּב מִמֶּנָּה מִפְּרִי בְטָנְךָ אֲשִׁית לְכֶסֶף לָךְ: אִם יִשְׁמְרוּ בְנֵיךָ בְּרִיתִי וְעֲדוֹתַי זֹאת אֶלְמָדָם גַּם בְּנֵיהֶם עָדִי עַד יִשְׁבוּ לְכֶסֶף לָךְ: כִּי בָחַר יְהוָה בְּצִיּוֹן אֲנֹה לְמוֹשָׁב לוֹ: זֹאת מְנוּחָתִי עָדִי עַד פֹּה אֲשָׁב כִּי אֲנִי־הִיא". וּמִבְּאֵר ה'מְצוּדַת צִיּוֹן' "אֲנֹה" "אֲנִי־הִיא" מְלִשׁוֹן תְּאֻוָּה וְחֲשָׁק כְּמוֹ "נִפְשׁוּ אֲנֹתָה וַיַּעֲשׂ". וְשְׁמַעְתִּי בְּשֵׁם הַגִּ"ר דְּנִיָּאל מְקַעֵלִם הִ"ד שֶׁהַדְּבָר הַיְחִיד שְׁמַצִּינוּ בּוֹ לְשׁוֹן תְּאֻוָּה אֶצֶל ה' כְּבִיכּוֹל בְּפְסוּקִים, הוּא הַמִּקְוֹם אֲשֶׁר בָּחַר בְּצִיּוֹן. וְאִם נִתְּבוֹנֵן בְּפְסוּקִים נִרְאָה שֶׁמִּפְרָשׁ כָּאֵן לְשׁוֹן תְּאֻוָּה כְּבִיכּוֹל כְּלָפִי מַעֲלָה גַם עַל הַמִּקְוֹם אֲשֶׁר בָּחַר וְגַם עַל נְשִׁמוֹת מַלְכֵי בֵּית דָּוִד שֶׁבָחַר ה', שֶׁזֶה לְמַעֲשֵׂה מֵה שְׂאוֹמֵר הַכְּתוּב; שֶׁה' בָּחַר בְּדָוִד וּבְזָרְעוֹ שִׁיחֵי מַלְכִים בְּגִלְל שֶׁבָחַר בְּצִיּוֹן וְאֲנֹה לְמוֹשָׁב לוֹ. כִּי לְצִיּוֹן יֵשׁ גַּם מְקוֹם וְגַם נְשִׁמוֹת, שֶׁהֵן נְשִׁמוֹת מַלְכוּת בֵּית דָּוִד, וְלִשְׁנֵיהֶם נִתְּאוּ ה' כְּבִיכּוֹל. וְהוֹסִיף הֵרָה"ג ר' י. מ. שְׁלִיט"א שֶׁזֶה מִתְחַלֵּק לְעוֹלָם שָׁנָה וְנִפְשׁ, כִּי הָעוֹלָם זֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, וְהַנִּפְשׁ זֶה מַלְכֵי בֵּית

דוד, והשנה זה ג' רגלים גדלקמן. וכן מפרש ה'מלבי"ם' שם: "כי בחר ה' בציון" שבחירת זרע דוד היה על שם בחירות ציון. וכן ב'מצודות דוד' "כי בחר ה'" רוצה לומר הואיל וה' בחר את ציון. והוסיף הרה"ג ר' ציון סיבוני שליט"א שהכתוב "כי בחר יהוה בציון" בגימטריא משיח בן דוד. וכן המשך הפסוק "אנה למושב לו" בגימטריא משיח בן דוד עם המלים. ועוד הוסיף חכם אחד שציון המוריה עם המלים בגימטריא משיח בן דוד.

מצינו במדרש (תנחומא נשא טו) "באתי לגני אחותי כלה" אמר רבי שמואל בר נחמן בשעה שבא הקב"ה את העולם נתאנה שיהא לו דירה בתחתונים כמו שיש בעליונים, ברא את האדם וצוה אותו ואמר לו "מפל עץ הגן אכל תאכל ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו" ועבר על צויו, אמר ליה הקב"ה כף הייתי מתאנה שיהא לי דירה בתחתונים כמו שיש לי בעליונים, ודבר אחד צויתי אותך ולא שמרת אותו, מיד סלק הקב"ה שכנינתו לרקיע הראשון וכו'. ומבאר לדברינו פיון שאדם הראשון הוא נשמת משיח כמובא ב'ספר הלקוטים' להאריז"ל (מלכים א, ע' שעה) שאד"ם ר"ת אדם דוד משיח, ודוד בא לתקן את חטא אדם הראשון, לכן אמר ה' לאדם הראשון שהיתה לו תאנה לשכן בתוכו כי הוא חלק מציון ממש, בה נתאנה ה' לשכון, וכדלעיל.

מצינו בזהר (ויחי רכט.) שעל שדוף דוקא אמרו שהקב"ה יושב ומזוג זווגים, אף על פי שהקב"ה עושה הכל, דשדוף הוא דבר שהקב"ה עושה באפן ישיר, כמו שכתוב (משלי יט, יד) "מה' אשה משפלת", מה שאין בן שאר דברים נתנו לשליח, כמו שהכתוב מתחיל שם "בית והון נחלת אבות". נראה לבאר על פי דברינו פיון שמצינו בגמרא על מי שמשמח חתן: (ברכות ו.) כאלו בנה אחת מחרבות ירושלים, יוצא שכל זווג הוא חלק מהמקום אשר בחר ה' ואנה למושב לו להשכין שכנינתו ביניהם, לכן זה חלק מהתאנה של ה' כפיכול שעקר עסוקו בענין זה. וכמו שאומרים בגמרא התפלה: 'ברוך אתה יהוה הבורח בעמו ישראל באהבה'. פיון שכל נשמות ישראל יש להם שרש בציון במקום שבחר ה'. וכן מצינו במדרש (ב"ר סח, ד) שהמטרונא אמרה לרבי יוסי בן חלפתא ודא הוא אמנתיה, היינו שלזוג זיווגים זאת בחינת האמנות של הקב"ה. וכמו להבדיל, באדם הגשמי שעושה הרבה פעלות בחייו, כשואלים אותו במה אתה עוסק מתפונים לאמנות, כי אמנות היא הדבר שתופס את עקר מחשבתו של אדם, כמובא בגמרא (ב"מ כא:) אמר רבי יצחק אדם עשוי למשמש בכיסו כל שעה. כך האמנות של הקב"ה כפיכול היא לזוג זיווגים.

ולפי זה נראה לבאר את הקשר לפרשת ראה דוקא, כי פרשת ראה מרמזת על ענין הראיה, ובפרט לראות ולהראות בבית המקדש. ובסיום הפרשה כתוב (דברים טו, טו) "שלוש פעמים בשנה יראה כל זכורך את פני יהוה אלהיך

במקום אשר יבחר בַּחַג המצות ובַּחַג השַׁבְּעוֹת ובַּחַג הַסִּפּוֹת וְלֹא יֵרָאֶה אֶת פְּנֵי יְהוָה רִיקָם" ומוּבָא ב'בַּעַל הַטּוֹרִים' שָׁם: "אֶת פְּנֵי" פ' כְּפֹלֶה. לומר פְּנִים בְּפְנִים, וְכַשֵּׁם שֶׁבָּא לְרֵאוֹת כֹּךְ בָּא לְרֵאוֹת. וְכֵן בְּפִתְיַחַת הַפְּרָשָׁה (דברים יא, כו) "רָאָה אֲנֹכִי נָתַן לְפָנֶיכֶם הַיּוֹם בְּרָכָה וּקְלָלָה", נִרְמְזָת רֵאִיָּה בְּפְנִים, הֵינּוּ פְּנִים בְּפְנִים לְרֵאוֹת וּלְהֵרָאוֹת. הֵרָאִיָּה לְרֵאוֹת וּלְהֵרָאוֹת קְשׁוּרָה גַּם עִם בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וְגַם עִם מֶלֶךְ הַמַּשִּׁיחַ, כְּמוֹ שֶׁבְּבִיַת הַמִּקְדָּשׁ יֵשׁ מִצּוּה לְרֵאוֹת וּלְהֵרָאוֹת, כֹּךְ אֲצֵל מֶלֶךְ בְּמִצְוֹת הַקֹּהֵל יֵשׁ מִצּוּה לְרֵאוֹת וּלְהֵרָאוֹת, וְכֵמוֹ שֶׁכְּתוּב עַל מִצְוֹת הַקֹּהֵל: (דברים לא, יא) "בָּבוֹא כָּל יִשְׂרָאֵל לְרֵאוֹת אֶת פְּנֵי ה' אֱלֹהֶיךָ בְּמָקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר תִּקְרָא אֶת הַתּוֹרָה הַזֹּאת נֶגֶד כָּל יִשְׂרָאֵל בְּאָזְנֵיהֶם". רוֹאִים שֶׁכְּתוּב "בָּבוֹא כָּל יִשְׂרָאֵל לְרֵאוֹת". וְיֵשׁ עֲנִין לְרֵאוֹת אֶת הַמֶּלֶךְ, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (ישעיה לג, ז) "מֶלֶךְ בִּיפְיוֹ תַחֲזִינָה עֵינֶיךָ". וְהוֹסִיף הַרְהִי"ג ר' יַעֲקֹב מְטָר שְׁלִיט"א שֶׁהָאוֹת עֵי"ן הִיא הָאוֹת הֶ"ב בְּמִנְיַן כ"ב אוֹתִיּוֹת הַתּוֹרָה, לְכֵן 16 פְּעָמִים מֵתוֹךְ כ"ב פְּעָמִים מוֹפִיעוֹת הַמְּלִים "הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר" בְּפְרִשְׁת רֵאֶה, כִּי רוֹאִים בְּאֲמָצְעוֹת הָעֵי"ן שֶׁהִיא הָאוֹת הֶ"ב. וְהוֹסִיף הַרְהִי"ג ר' דָּוִד וַיְצַמֵּן שְׁלִיט"א שֶׁהַמְּלָה הַיְחִידָה בְּסִפְר דְּבָרִים שְׁעוֹלָה בְּמִדְּיָק תִּשְׁפֹּג הִיא הַמְּלָה "הַשַּׁבְּעוֹת" בְּפִסּוּק הַזֶּה בְּסוֹף פְּרִשְׁת רֵאֶה: "שְׁלוֹשׁ פְּעָמִים בְּשָׁנָה יֵרָאֶה כָּל זְכוּרָךְ אֶת פְּנֵי יְהוָה" אֱלֹהֶיךָ בְּמָקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר בַּחַג הַמִּצְוֹת וּבַחַג הַשַּׁבְּעוֹת וּבַחַג הַסִּפּוֹת וְלֹא יֵרָאֶה אֶת פְּנֵי יְהוָה רִיקָם", וְהָאוֹת עֵי"ן שֶׁבְּאֲמָצְעַת "הַשַּׁבְּעוֹת" מְרַמְזָת עַל הָעֵינִים שֶׁל לְרֵאוֹת וּלְהֵרָאוֹת שֶׁעֲלִיהֶן מְדַבֵּר הַפְּסוּק, וְהִיא הָאוֹת עֵי"ן הָאֲחֵרוֹנָה בְּפְרִשְׁת רֵאֶה, וּמִשְׁלִימָה 230 פְּעָמִים אוֹתִיּוֹת עֵי"ן שֵׁשׁ בְּפְרִשְׁת רֵאֶה כְּמִנְיַן מִקְצֵ שֶׁמְסַמֵּל אֶת הַקֶּץ. וְכֵן הַפְּסוּק הַזֶּה הוּא הַפְּסוּק הַיְחִיד בְּחֻמֵשׁ דְּבָרִים שֵׁשׁ בּוֹ שְׁלֹשׁ פְּעָמִים אוֹתִיּוֹת ה'תִּשְׁפֹּג, וְכֵמוֹ שֶׁהַפְּסוּק מֵתַחִיל בְּמְלִים "שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בְּשָׁנָה". וְכֵן סִנּוֹן מְשִׁי"ח בְּפִסּוּק הַזֶּה הוּא סִנּוֹן 548 כְּמִנְיַן ק"ץ מְשִׁי"ח מֵתוֹךְ 606 סִנּוּנִים שֵׁשׁ בְּכָל הַתּוֹרָה. וְכֵן הִגִּימְטְרִיא שֶׁל כָּל הַפְּסוּק עוֹלָה קֶץ מְשִׁיחַ 5783 עִם הַכּוֹלֵל.

וְהוֹסִיף הַרְהִי"ג ר' א. אֵילָנִי שְׁלִיט"א שֶׁמִּצִּינוּ בְּרִש"י בְּפְרִשְׁת רֵאֶה: (דברים יד, ז) אָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ לָמָּה נִשְׁנוּ בְּבִהְמָה מִפְּנֵי הַשְּׂסוּעָה וּבְעוֹפוֹת מִפְּנֵי הָרָאָה שֶׁלֹּא נֶאֱמְרוּ בְּתוֹרַת כְּהֵנִים. וְרוֹאִים שֶׁהַתּוֹרָה חֲזָרָה שׁוּב בְּפְרִשְׁת רֵאֶה עַל דִּינֵי הַעוֹפוֹת הַטְּהוֹרִים וְהַטְּמְאִים כִּי הִתְחַדְּשׁוּ דִינֵי הָעוֹף שֶׁשְּׁמוֹ רֵאֶה, וּמִצִּינוּ בְּנִקְרָא שְׁעוֹף זֶה נִקְרָא רֵאֶה עַל שֵׁם רֵאִיתוֹ הַמִּיחֲדָת: (חולין סג:) אָמַר רַבִּי אֲבָהוּ רֵאֶה זֶה אֵינָה, וְלָמָּה נִקְרָא שְׁמָהּ רֵאֶה שְׂרוּאָה בְּיֹתֵר, תִּנָּא עוֹמְדָת בְּבָבֶל וְרוּאָה נְבִלָה בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל.

האותיות תלמו"ד ירושלמי מופיעות בנוטריון כמעט יחיד בתנ"ך

מובא מהג"ר יוסף חיים זוננפלד זצ"ל שאמר על הכתוב (ישעי' א, כז) "ציון במשפט תפדה ושביה בצדקה" המלים "ציון במשפט תפדה" בגימטריא תלמוד ירושלמי. [וזה גם הגימטריא של ביאת המשיח ברחמים], והמלים "ושביה בצדקה" בגימטריא תלמוד בבלי. שבזכות למוד התלמודים נזכה לגאולה. וכשאמרו גימטראות אלו לפני הגר"ז מבריסק זצ"ל אמר שדבר כזה נתן לומר רק ברוח הקדש. והוסיף הרה"ג ר' ציון דוד סיבוני שליט"א שהמספר המסתתר בין אותיות משי"ח שהוא 552 הוא ההפרש בין מספר תלמוד בבלי למספר תלמוד ירושלמי. הינו אור המשיח מסתתר בין שני תלמודים אלו, וכן אור המשיח מחבר בין תלמוד בבלי שנקרא התלמוד של הגלות לתלמוד ירושלמי שנקרא התלמוד של הגאולה. וכן אור המשיח תלוי במשפט וצדקה שנתמז בהם שני התלמודים כפי שאומר הכתוב.

האותיות תלמו"ד ירושלמי מופיעות בנוטריון כמעט יחיד בתנ"ך בראשית בארבעה צרופים בפסוק (קהלת ח, ד) "באשר דבר מלך שלטון ומי יאמר לו מה תעשה: שומר מצוה לא ידע דבר רע ועת ומשפט ידע לב חכם". הפסוק מזכיר מצוה סתם שהיא מצות צדקה לפי הירושלמי כדלקמן, ובנוסף הפסוק מזכיר גם "משפט", הינו שני הדברים שזכרו בפסוק שנתמזו בו שני התלמודים שהם צדקה ומשפט נרמזים גם כאן בפסוק הזה. ונראה שיש כאן רמז על מצות צדקה שלפי הירושלמי עליה נאמר "שומר מצוה לא ידע דבר רע" כי צדקה תציל ממות, וכפי שמובא ב'תנ"א' (פ"ז) מה שהפליגו חז"ל במעלת הצדקה ואמרו ששקולה כנגד כל המצוות, ובכל תלמוד ירושלמי היא נקראת בשם מצוה סתם, מפני שהיא עקר המצוות מעשיות, ועולה על כלנה. ולכן "ציון במשפט תפדה" בגימטריא תלמוד ירושלמי. וההמשך שיש לו אות ו' החבור וממשיך "ושביה בצדקה" בגימטריא תלמוד בבלי, הינו שגם הירושלמי נרמז במלים "ושביה בצדקה" שמשלמים את תחלת הפסוק שנתמז בו הירושלמי. וכן מצינו במדרש שדורש את הפסוק הזה על המשפט שה' יעשה בזמן הגאולה: (לקח טוב קהלת ח, ה) "שומר מצוה" אלו שמרו ישראל תורת ה' לא היו הולכים בגלות, "ועת ומשפט ידע לב חכם" שהקב"ה הוא חכם לבב ואמין פח ויודע עת גאולת ישראל כי עת לחננה, ואומר "כי יום נקם", ומשפט שיעשה באמות כענין שנאמר "לעשות בהם משפט כתוב". וכן

משפ"ט צדק"ה מופיע בנוטריון יחיד בתורה באות ראשונה שניה שלישית וכו', בכתוב על מגין שבט יהודה שמהם שרש **המלכות**: (במדבר א, כו) "לבני יהודה תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמת מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: פקדיהם למטה יהודה ארבעה ושבעים אלף ושש מאות".

באפן אחר נראה לבאר את הקשר בין הפסוק הזה לשני התלמודים, כי הפסוק מדבר על **דבר מלך שלטון** ומצינו בזהר (תיקונים יז.) **מלכות פה תורה שבעל פה קרינו ליה**. ורואים ששרש **תורה שבעל פה** שהוא הסוד של שני התלמודים, קשור עם **מלכות פה שנתמזת ב"דבר מלך"**.

הוספות על מאמר נשמה וגוף.

מובא בפרע"ח להאריז"ל (ס"ת ה) **אין בן דוד בא עד שיכלו כל הנשמות שבגוף**. וזהו "ובא לציון גואל" שהוא המשיח. ר"ת **גואל ולשבי פשע הוא גוף**. גם דע כי האדם המוציא שכבת זרע לבטלה מוסר את בניו ביד החיצונים, וכאשר יחזר בתשובה אז יחזרו אותן בניו למקומן, תוף אותו האוצר הנקרא גוף. וזהו "ולשבי פשע ביעקב", כי שב בתשובה מפשע ההוא. ר"ת, **ביעקב נ'אום י'הוה ו'אני, ר"ת בני"ו**. כי כל זה הם מעבדים את המשיח, וכשיחזור בתשובה יחזרו למקומם, ועם זה "ובא לציון גואל". ומובא ב'שער הפונות' להאריז"ל (סוכות ז) שהאדם מקבל בשרש נשמתו שני צללים; צל מאביו, וצל מאמו, מה שאין בן המוציא זרע לבטלה נוצרים מזה השדים שיש להם רק צל אחד מן הזכר, דאין כאן נקבה. ורואים מהאריז"ל שם שממשיל את הצללים הרוחניים שאדם מקבל מאביו ואמו, לצל הגשמי שמזכר בגמרא שם. ונראה דשני צללים אלו הם שרש הלבוישים שנקללים בתוף הגוף הגשמי שאדם מקבל מאביו ואמו, וכפי שבארנו שהגוף עצמו הוא גם בסוד לבוש, "עור ובשר תלבישני", ויש לגוף לבוישים רוחניים בסוד צללים שמלויים אותו כל ימי חייו, כי **צל** הוא סוד **בית שמסמל לבוש**, ומי שמוציא זרע לבטלה אין כאן שרש לבוש של האמא, לכן הנשמות שנקללות בזרע הזה שהם בניו של האדם ממש נמסרים בידי החיצונים ונעשים שדים ממש כי אין להם שרש לבוש של נקבה להגן עליהם, ועל זה נאמר **'אין בן דוד בא עד שיכלו כל הנשמות שבגוף'**, שיתקנו כל אותם שדים שהם בניו של אדם ויקבלו גוף שהוא לבוש מאבא ואמא, ומי שאינו רואה את הצל הגשמי לאור הלבנה בליל הושענא רבה זה סימן שאבד את הצל הרוחני ונגזר עליו מיתה באותה שנה, כי אין לו יותר את הצל שמחיה את הגוף. ונביא את לשון האריז"ל: **דע כי אין דבר בעולם שנברא אלא על ידי זיוג זר"ן ומשם נולדו נשמות בני**

אדם ונשמות השדים כי הפל מעשה ידיו הם ואין דבר שאינו נמשך ונברא על ידו ותברך וזה פשוט. והנה נתבאר אצלנו בתקון עון המוציא קרי לבטלה כי כל מה שיש למטה כנגדו הוא למעלה ממש, וכמו שבהזדוג האדם עם בת זוגו מוליד נשמות בני אדם, ובהיותו מזריע לבטלה זכר בלא נקבה נוצרים משם שדין ורוחין ולילין הנקראים נגעי בני אדם, כמו שמצינו באדם הראשון באותם ק"ל שנים שפרש מאשתו שהיה מוליד שדין ורוחין, נקראים נגעי בני אדם רוצה לומר בנוי דאדם קדמא ממש וכו', נשמות השדים הם באים מן הזכר לבדו בלי בת זוגו עמו. ב' הצללים התחתונים הם המתגלים באדם בסוד בבווא ובבווא דבווא והם צ"ל אהיה דאלפין הנקרא בבווא והוא בא מן הזכר כי אהיה דאלפין הוא דכורא, וצ"ל אהיה דההין שהוא נוקבא ונקרא בבווא דבווא, אבל נשמות השדים חסר מהם בבווא דבווא שהוא הצל הב' נוקבא, כי לא נברא אלא מדכורא לבדו כנזכר וכו', גם בזה תבין ענין השדים שלא נברא להם גופים, והטעם הוא כי ג' בחינות הצלם והצללים הם למטה ממדרגת הנפש ולמעלה ממדרגת הגוף וכיון שלא נברא להם צל הג' שהוא הסמוך למעלה מן הגוף אין בהם כח לעשות בהם בחינת גוף כי הפל נעשה בסדר המדרגות בלי ספק, ולא עוד אלא כי עקר הגוף נוצר בכח זה הצל האחרון הקרוב אליו, ובפרט כי הוא בחינת נוקבא כנזכר, והגוף הוא נעשה מבחינת הנקבה, וכיון שחסר מהם לא נעשה להם גוף כמו הגופות של בני אדם. אבל כבר אמרנו למעלה שיש להם גוף דק נברא להם מכח השפחה החיצונה אבל אין זו נקרא גוף ממש כגופות בני אדם. ורואים שהצללים האלו הם שרש הגוף שמקבל מאביו ואמו, וכפי שבארנו שיש חלקי נשמה שנכנסים בתוך הגוף ומשתלשלים דרך צללים אלו כפי שמבאר. ועד שיכלו נשמות שבתוך הגוף ממש כפי שבארנו, הינו שיתקנו כל אותם שדין ולילין שעדין אין להם גוף זה מעכב את הגאולה.

מובא ב'בן יהוידע' (יבמות סג.) אין בן דוד בא עד שיכלו נשמות שבגוף. נראה לי דקורא לאוצר הנשמות בשם גוף, על פי מה שכתב רבנו האר"י ז"ל בעץ חיים, דתחלה יבא לאדם בעת לידתו וביאתו לעולם הזה נפש מבחינת שלשה שמות אלקים דקטנות, וגם ביציאתו מן עולם הזה מה שנושאר עמו בקבר חלק נפש הוא גם כן מבחינת אלקים דקטנות. ובזה פרשתי בס"ד רמז הכתוב "אם בגפו יבא בגפו יצא", כלומר אם בג' פ"ו שהוא ג' שמות אלקים דקטנות שהם ג' פ"ו יבא לעולם הזה, "בגפו יצא" רוצה לומר בג' פ"ו יצא מעולם הזה, ולכן כיון שהתחלה של ביאתה לעולם הזה הוא בסוד ג' פעמים פ"ו, קורא לאוצר הנשמות

מצינו בגמרא (ב"מ פד.) יומא חד הוה קא סחי רבי יוחנן בירדנא, חזייה ריש לקיש ושוור לירדנא אבתריה, אמר ליה 'חילך לאורינתא'. אמר ליה 'שופרך לנשי'. אמר ליה 'אי הדרת בך זיהבנא לך אחותי דשפירא מינאי', קביל עליה, בעי למיהדר לאתויי מאניה ולא מצי הדר. אקרייה ואתניה ושוויה גברא רבא. יומא חד הוה מפלגי בי מדרשא הסיף, והספין, והפגיון, והרמח, ומגל יד, ומגל קציר, מאימתי מקבלין טמאה משעת גמר מלאכתו, ומאימתי גמר מלאכתו, רבי יוחנן אמר משצרכו בכבשו. ריש לקיש אמר, משיצחצחו במים. אמר ליה, לקטאה בליסטיותיה ידע. ובאר הרה"ג ר' ל. שטרית שליט"א שרבי יוחנן אמר לריש לקיש ישר כח, לרמז לו על הרש"י הראשון בתורה, שאם יאמרו האמות לקטים אתם, הינו ריש לקיש היה בתחלה לקטים, 'אומרים להם כל הארץ של הקדוש ברוך הוא היא, הוא בראה ונתנה לאשר ישר בעיניו', לרמז לו שאת הפח צריך לנצל לתורה ולא להיות לקטים, 'חילך לאורינתא' וכפי שרואים שמיד שקבל עליו על תורה תשש כחו, פי התורה דורשת מהאדם את הפחות הנעלים ביותר. וכן יש"ר כ"ח נרמז ב'יששכר חמור גרם' שקבל עליו על תורה כחמור שנושא את העל. וכן לקטים אתם בגימטריא 590 וריש לקיש בגימטריא 950 אותן ספרות. וכן ריש לקיש בגימטריא ריש גלותא ובגימטריא תנ"ך.

הכל 2328 תהיהגאלה, אלול, ימהר, גאל, נהירחל

ה ט-ד	שתאתהארץהזאתוברשעתהגויההאלהיההמוריש
ה י	וההשחיתךויהאליקוהלךלמסעלפניהעם
ה יא-כח	שהיוסללכתאחריאלהיםאחריאשרלאידעתמוהי
ה יב-לא	יהםישרפובאשלאלהיםאתכלהדבראשראנוכימצו
ה יד-כה	כתאלהמקוםאשריבחריהוהאלהיךבוונתתההכסף
ה טז-יב	תאתהחקימהאלההסכתתעשהלךשבעתמימיבאספ
ה יח-ט	האלהיךנתןלךלאתלמדלעשותכתועבתהגויההם
ה כז	ימותבמלחמהוהאישאחריקחנהוהיספושטרםלדב
ה כב-ה	ברעלאשהולאילבשגברשמלתאשהכיתועבתיהוא
ה כג-כא	ידןעלהארץאשראתהבאשמהלרשתהכיתדרנדרל
ה כה-יח	בןכלהנחשליאחריוךואתהעיוףוגעולאיראלה
ה כז-יח	העורבדרןואמרכלהעסאמןאורמטהמשפטגריתו
ה כח-לט	אתשתהולאתאגרכיתאכלנוהתלעתזיתיםהיולך
ה כט-ט	ניכמושטרםכמלאישישראלטפכנסיםכמוגרראש

עוד צפון מהרה"ג ר' נ. דויטש שליט"א תהי"ה גאול"ה אלול"ל יגא"ל, אלול"ל ק"ם נה"י רח"ל

עברי בקו יקחם י עברם אתהנחלו י עבר את אשר לו ו י ותרי	א לב-כג
בלבדו י אבקא ישעמו עד עלו תהשחרו י ראכיל לאי כללו ו י	א לב-כה
בכף ירכו י ותקע כף ירך י עקב בהאבקו עמו ו י אמר שלחני כי	א לב-כו
ההשחרו י אמר לאש לחך כי אמר ברכתני ו י אמר אלי ו מהשמך	א לב-כז
אמרי עקבו י אמר לא י עקבי אמר עוד שמך כי אם ישראל כי ישר	א לב-כח
עם אלהים ועם אנשים ו תוכלו ישאלי עקבו י אמר הגידהנא	א לב-כט
ך ו י אמר למה זה תשאל לשמי ו י ברך את שמו י קרא י עקב שמה	א לב-ל
וספני אלכי י רא י תי אלהים פני ספני י פני סותנצל נפשי ו י ז	א לב-לא
לו השמש שכאשר עבר את פנו ו אלו הוא צל עעל ירכו על כן לא יא	א לב-לב
ובני ישראל אתג י הנשאה אשר על כף ה ירך עדה ו מה זה הכי נ	א לב-לג
בכף ירך י עקב בגיד ה נשהו ישא י עקב עיניו ו י רא ו הנה עש	א לב-לד
או עמו ארבע מאות איש י חץ אתה ילד ים על לאה ו על רחלו ע	א לג-א
תי השפחותו ישמאתה שפחותו אתי ל י הן ראשנה ו את לאה ו	א לג-א
די האחרניס ו את רחלו אתי ו סף אחרניס ו הוא עבר לפני הם	א לג-ב
שתחו ארצה שבע פעמים עד ג שתו עד אחיו ו ירץ עשו לקראתו	א לג-ג
חבקהו ו יפל על צוארו ו ישקהו ו יבכו ו ישא את עיניו ו יר	א לג-ד
תהנשים ו אתה ילדיס ו אמר מ י אלה לך ו י אמר הילדיס אשר	א לג-ה
ן אלהים את עבדך ותגשן השפחות הנהו ילדי הן ותשתחו ין	א לג-ה
גשגם לאהו ילדי הו י שתחו ו אחר נגשיו סף ו רחלו י שתחו ו	א לג-ז
י אמר מ י לך כלה מ חנה הנה האשר פגשת י ו י אמר למצא חן בעיני	א לג-ח
דניו י אמר עשו ישל ירב אחי יהי לך אשר לך ו י אמר י עקב אל	א לג-ח
אם נא מצאתי חן בעיניך ו לקחת מנחת י מידי כי על כן ראיח	א לג-י
ניך כראת פני אלהים ו תרצני י קחנא את ברכתי אשר הבאת לך	א לג-י
חנני אלהים וכי ישלי כלו י פצרבו ו י קחו י אמרנסעהו נל	א לג-יא
ואלכה לנגדך ו י אמר אלי ו אדני ידע כי הילדיס וכי סוהצ	א לג-יב
והבקר על ותעלי ו דפקוסי ו מאחד ומתו כל הצאן י עברנא	א לג-יג

צפן מאת הרה"ג ר' נ. דויטש שליט"א ווא"י מ"ה יר"ד ה'תשפ"ג קמ"ו חש"ך תתקה"ל

זעקת השכינה. [הדברים נכתבו בהתייעצות עם גדולי תורה].

איך יתכן שכבר באו כל הסימנים שבן דוד בא עד האחרון שבהם, ועד בכלל, ועדין לא תיקנו בכל הכוללים לימוד חובה של לפחות כמה דקות ביום בספר הזהר להצלת עם ישראל?

איך יתכן שדם ישראל נשפך כמים ואין מנסים את העצה היחידה שמובאת בחז"ל שיכולה להציל את עם ישראל גם בדור שכולו חייב להביא את הגאולה ברחמים?

האם מחכים חס ושלום לנהרות של דם ואז יתעוררו, ומדוע אין מנסים לכל הפחות להראות לקב"ה שרוצים את העצה היחידה שכתובה בתורה שבעל פה מפי חז"ל, ולהתחיל לכל הפחות עם לימוד נגלות הזהר.

היכן הם בני עדות המזרח שאבותיהם ואבות אבותיהם עסקו בעיקר בחכמה הזאת, ובזכות זה זכו שהיטלר ימ"ש לא נכנס למדינותיהם, מדוע עדין לא תיקנו לימוד ברבים בכל כולל, בספר הזהר ובשאר הספרים שעוסקים בפנימיות התורה?

איך יתכן שרובבות לומדי התורה הגיעו למצב של דוחק גדול בפרנסה שרק הולך ומחריף ח"ו, ועדין לא עשינו שום חשבון נפש על מה באה עלינו הצרה הזאת, ומה הקב"ה דורש מאיתנו, ולא עשינו שום תקנה של לימוד ספר הזהר ברבים שהובטח לנו מפי חז"ל שיתן לנו מחסה ושובע ופרנסה בהרחבה גם בזמנים הקשים?

איך נוכל להתעלם מזעקת השכינה על בניה התינוקות שנשבו שנמצאים בסכנת חיים ובידינו להצילם, האם נוכל לומר ידינו לא שפכו את הדם הזה? כדברי הזהר בפרשת נשא, ובגין דעתידין ישאל למטעם מאילנא דחיי דאיהו האי ספר הזהר יפקון ביה מגלותא ברחמי.

רבי יעקב צמח זצ"ל: (בהקדמה לספרו 'קול ברמה', על אידרא רבא) "רַחֵל מְבַכָּה עַל בְּנֵיהָ" שְׂאִינָם עוֹסְקִים בְּחֻמָּה הַזֹּאת הַמְמַהֶרֶת אֶת הַקֶּץ, וְלֹא אֵין מְשִׁיחַ בָּא, כִּי אֵין מְדַרְשׁ קְבוּעַ בְּכָל עִיר וְעִיר כְּמוֹ שֵׁישׁ בְּעֶסֶק הַתְּלִמוּד, וְלֹכֵן "אֵינְנו", אֵין בְּנֵיהָ מוֹשְׁכִים וּמְמַהֲרִים אֶת הַמְּשִׁיחַ. **בעל** הגוב"י על 'עץ חיים' (בהסכמתו לספר 'איפה שלימה' על אוצרות חיים). הַעֲנִיִּים וְהַהֲרוּגִים בְּזִמְנֵי הַגְּלוּת תוֹבְעִים בְּבֵית דִּין שֶׁל מַעְלָה אֶת הַתְּלִמִּידֵי חֻמָּתָם שֶׁלֹּא לְמַדּוֹ קִבְּלָה, וּמַעֲנִישִׁים אוֹתָם עַל כָּף.

רבנו ה'אור החיים' הקדוש (ויקרא כה, כה) "כי ימוך אחיך וגו'", פרשה זו תרמוז ענין גדול, והערה ליושבי תבל, "ימוך", כשהתחנתונים מטין מדרך הטוב מסתלקים ההשפעות, ומתמסכן עמוד הקדושה, כי העיקר תלוי בהתחנתונים. "ומכר מאחוזתו", ירצה על המשכן משכן העדות אשר בעונותינו נמכר הבית ביד האומות, והודיע הכתוב כי גאולתו היא ביד הצדיק אשר יהיה קרוב לה', הוא יגאל ממכר אחיו, ובזה יגאל ה' ממכרו, ועל זה עתידין ליתן את הדין כל אדוני הארץ גדולי ישראל, ומהם יבקש ה' עלבון הבית העלוב.

מסקנת הדברים: כל ראש כולל, מגיד שיעור, ואדם שיש לו השפעה על רבים, יתקן אצלו במסגרת שלו, בכל יום, חובת לימוד בספר הזוהר למשך כמה דקות להצלת עם ישראל. מתוך אמונה פשוטה בדברי חז"ל שזה הפתרון כמובטח. ועדיף לימוד ברבים בשיעור עם הבנה וכו'. ומי שבמקום לימודו עדין לא תיקנו את התקנה, יציל את נפשו בלימוד באופן פרטי כפי יכלתו.

מְצִינֵנו בְּמִדְרָשׁ (ילקוט שמואל קו) א"ר שְׁמַעוֹן בֶּר מְנַסֵּיא אֵין יִשְׂרָאֵל רוֹאֵין סִימָן גְּאֵלָה לְעוֹלָם עַד שְׁיַחְזְרוּ וַיִּבְקְשׁוּ שְׁלִשְׁתָּם, הָדָא הוּא דְכְּתִיב "אַחַר יָשְׁבוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּבְקְשׁוּ אֶת ה' אֱלֹהֵיהֶם" זו מְלָכוֹת שְׁמִים, "וְאֵת דָּוִד מְלָכָם" זו מְלָכוֹת בֵּית דָּוִד, "וּפְחָדְוֹ אֶל ה' וְאֶל טוֹבוֹ" זֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ. רואים שְׁעַם יִשְׂרָאֵל יִגְאָלוּ כְּשִׁיבְקְשׁוּ אֶת דָּוִד בְּן יִשִׁי.

חדש מסוד החשמל

סדנא של 9 שיעורים הדרכה בעניני מצות הבית והמסתעף על פי פרד"ס התורה, בסדנא הרבה דברים שלא ידועים בענינים אלו, ויביאו בעז"ה לחיזוק שלום בית ושיפור בחיי הנישואין.

ניתן לשמוע את הסדנא לנשואים בלבד במערכת הטלפונית של ארגון שלמות הבית 0747962978 להרשמה ניתן לפנות בין 8 – 10 בערב אברהם 0533124355

שמעו ותחי נפשכם.

ניתן לקבל את העלון בקובץ וורד לשלוח בקשה למייל.

fish@neto.net.il

לפי הוראת גדולי ישראל שליט"א אנו מנויים על שירות מייל בלבד ללא גישה לאינטרנט ניתן לפנות אלינו דרך מייל חוזר בלבד או בפקס 15326537343

קישור כשר לשיעורי וידאו ביום עיון לתורת הרמז ט"ו באב תשע"ה במכון רמח"ל הר נוף ירושלים

<https://drive.google.com/open?id=0B8vad600FCnuRktK0XBBVXp6S0E>

קישור כשר לשיעורי וידאו שנתנו בראשי חודשים בקבר דוד המלך ועוד

<https://drive.google.com/open?id=0B8vad600FCnuaHdrRWZXSgtJVik>

חדש קישור להורדת 5 כרכים של ספר סוד החשמל

<https://beta.hebrewbooks.org/reader/reader.aspx?sfid=53606#p=403&fitMode=fitwidth&hlts=&ocr>

חדש קישור להורדת כל עלוני סוד החשמל

<https://drive.google.com/drive/folders/1ERuCjKKmAWXyD6Q9Xu7JH0Js19bumlHE?usp=sharing>

בעזה"ש"ת

אנו שמחים להודיע על קו מלפון של סוד החשמל

מספרי המלפון של הקו במחיר שיחה רגילה

026647979 > 4

קישור להורדת השיעורים

<http://sod1820.co.il/?p=503>

שימו לב לשיעורים חדשים שנכנסים למערכת